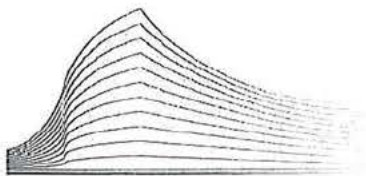

2.

1^e blad

Griffinummer 1310 /2021
Datum van uitspraak 19 APRIL 2021
Notitienummer parket DE66.97.100/17/BW48 Rolnummer 19D001915

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

- 1551 1. geboren te op
ingeschreven te
van Belgische nationaliteit
- 1552 2. geboren te op
ingeschreven te
van Belgische nationaliteit

⇒ Ter terechtzitting van 08 maart 2021 beiden vertegenwoordigd door
mr. advocaat te

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A functioneel samenbrengen van materialen tot constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk** (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

1. in strijd met de voorwaarden, opgenomen in de stedenbouwkundige vergunning van 12.09.2011, de stelcon betonplaten, gelegen rechts van de toegangsweg, en de betonverharding van ca 117 m2 ter hoogte van de achterkant van de loods, niet te hebben verwijderd (zie stuk 9-15, 31-33, 34, 94-96)

Te op 12 september 2013
door

2. de bestaande verharding in stelcon betonplaten te hebben uitgebreid rond de loods (zie stuk 9-15, 31-33, 34, 94-96)

Te in de periode van 01 januari 2016 tot en met 31 december
2017
door

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 eigendom van _____ geboren te _____ op _____
 en _____ geboren te _____ op _____
 samenwonende te _____ ingevolge akte van aankoop dd.
 16.01.2008, verleden door notaris _____ te _____

met de omstandigheid in hoofde van eerste beklagde, aannemer grond- en betonwerken, dat het in artikel 6.1.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep. (stuk 32)
 (art. 6.1.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

B optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning
 buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van voornoemde Codex, in stand gehouden, **namelijk** (art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)
 een afdak te hebben opgericht, zonder stedenbouwkundige vergunning (zie stuk 9-15, 31-33, 34, 94-96)

Te _____ in de periode van 1 januari 2013 tot en met 31 december 2014
 door _____

op het perceel gelegen te _____ kadastraal gekend als _____
 eigendom van _____ geboren te _____ op _____
 en _____ geboren te _____ op _____
 samenwonende te _____ ingevolge akte van aankoop dd.
 16.01.2008, verleden door notaris _____ te _____ ;

met de omstandigheid in hoofde van eerste beklagde, aannemer grond- en betonwerken, dat het in artikel 6.1.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep. (stuk 32)
 (art. 6.1.1. lid 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

* * *

|

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven in het bevoegde kantoor Rechtszekerheid.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 8 maart 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

Op 20 februari 2017 werd door de dienst ruimtelijke ordening van de stad vastgesteld dat op het perceel in eigendom van beide beklaagden een gracht was gedempt en constructies werden in stand gehouden in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 12 september 2011 te

Beklaagden werden hieromtrent verhoord op 18 april 2017. Eerste beklaagde verklaarde de opdrachtgever en uitvoerder te zijn van de werken. De volledige site wordt gebruikt voor zijn bedrijf. Tweede beklaagde is meewerkende echtgenote in zijn éénmanszaak. Hij had de eigendom gekocht in 2008. Hij had onmiddellijk de stallingen gesloopt. Daarna had hij stelconplaten aangelegd en de bestaande woning gesloopt. In 2011 werden er overtredingen vastgesteld en hij diende daarop een regularisatiedossier in. In 2012 had hij achteraan de loods een schuilhok geplaatst op de reeds bestaande betonnen verharding. Tot 2016 had hij hier niets meer van gehoord. In 2016 had hij achteraan een perceel weidegrond en bouwgrond bijgekocht. Bij de werken op deze percelen werden er opnieuw overtredingen vastgesteld. Hij was bezig met een regularisatiedossier, maar dit was nog niet af. Hij is zelf aannemer en zijn werk bestaat vooral uit grond- en betonwerken. Hij had alle werken aldaar zelf uitgevoerd. Wat betreft het dempen van de gracht stelde hij dat hij deze eerder wel gedempt had, maar terug opengelegd had. Wat het afdak en de betonverharding achter de loods betreft, verklaarde hij dat hij dit als schuilhok ging gebruiken bij zijn weideland. De betonverharding lag er al bij aankoop. Hij wist dat hij de betonverharding moest uitbreken volgens de vergunning, maar hij wenste graag een deel te behouden bij het schuilhok. Hij zou proberen regulariseren. Wat de betonverharding aan de zijkant van de loods en de oprit betreft, wist hij dat dit niet vergund was, maar wou hij dit laten regulariseren.

Op 17 september 2017 deelde eerste beklaagde mee dat er nog niets veranderd was. Hij zou morgen een regularisatieaanvraag indienen voor de verharding met stelconplaten en het schuilhok.

Bij beslissing van 5 februari 2018 werd de vergunning door het college geweigerd.

De stad leidde op 14 november 2018 een herstellvordering in bij het parket. Er was een gunstig advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

Beklaagden werden gedagvaard voor de zitting van 28 oktober 2019.

De behandeling van de zaak werd verschillende keren in voortzetting geplaatst omwille van hangende regularisatievergunningen. Op 18 mei 2020 verkregen beklaagden een omgevingsvergunning. Een deel van de verhardingen mochten blijven. Een deel van de verhardingen aan de straatzijde en links van de oprit zouden worden verwijderd en omgevormd tot groenstrook met wadi.

Omdat de plaats van de wadi die voorzien was in de omgevingsvergunning niet uitvoerbaar bleek, werd er nog een bijkomende regularisatieaanvraag gedaan voor de positie van de wadi. Op 18 januari 2021 verkregen beklaagden deze vergunning waardoor de toestand ter plaats thans volledig vergund is.

Het afdak dat zonder vergunning werd opgericht, werd afgebroken.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het in strijd met de vergunning niet verwijderen van betonplaten en betonverharding en deze nog te hebben uitgebreid en het bouwen van een constructie, namelijk een afdak, zonder vergunning, met de omstandigheid dat eerste beklaagde aannemer is.

Beklaagden betwisten enkel de tenlastelegging A.1 met betrekking tot de betonverharding van 117 m² ter hoogte van de achterkant van de loods omdat deze verharding door de vorige eigenaars werd geplaatst.

2.

De rechtbank merkt op dat beklaagden niet vervolgd worden voor het plaatsen van deze verharding van 117 m² maar voor het niet wegnemen van de verharding. De vergunning van 12 september 2011 stipuleerde duidelijk dat vergunning verleend werd voor onder meer het verwijderen van deze betonverharding. Deze verharding werd pas verwijderd in december 2018.

Gelet op de vaststellingen op 17 februari 2017 staat het vast dat beklaagden in strijd met de vergunning van 12 september 2011 de stelcon betonplaten gelegen rechts van de toegangsweg en de betonverharding van 117 m² ter hoogte van de achterkant van de loods niet hebben verwijderd, de bestaande verharding in stelcon betonplaten rond de loods hebben uitgebreid zonder vergunning en een afdak hebben opgericht zonder vergunning. De misdrijven werden gepleegd in functie van het grondwerkbedrijf van eerste beklaagde. Beide beklaagden zijn eigenaar van de gronden waarop de misdrijven werden gepleegd.

De schuld van beide beklaagden aan de misdrijven van de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B staat vast. Ook de verzwarende omstandigheid dat eerste beklaagde de misdrijven pleegde als aannemer is bewezen.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklaagden overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagden trokken zich niets aan van de vergunning van 12 september 2011 en de vergunningsplicht voor nieuwe constructies en verhardingen en richtten hun perceel in in functie van het bedrijf zonder zich te bekommeren om de goede ruimtelijk ordening. Zeker als aannemer moest eerste beklagde zich bewust zijn van de misdrijven en extra alert zijn voor de vergunningsplicht. De misdrijven zorgden voor een overbezetting van het perceel, visuele hinder en een aantasting van het achterliggend agrarisch landschap.

3.

Eerste beklagde werd in het verleden éénmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk. Tweede beklagde heeft nog een blanco strafregister.

Gelet op de verschillende inbreuken die door beklaagden werden gepleegd terwijl zij zich goed bewust waren van de vergunningsplicht, de traagheid waarmee zij overgingen tot regularisatieaanvragen en het voordeel dat zij uit de misdrijven konden halen, gaat de rechtbank niet in op de gevraagde gunst van de opschorting. De minimumgeldboete van 2.000 euro voor eerste beklagde en een geldboete van 200 euro voor tweede beklagde is passend en noodzakelijk om beklaagden de ernst van de feiten te doen inzien en hen te weerhouden van recidive. Gelet op de gunstige strafregisters van beklaagden en het thans bereikte herstel zal de rechtbank een deel van de geldboetes opleggen met uitstel. Beklaagden komen hiervoor nog in aanmerking. Zij moeten beseffen dat dit een gunst is en dat het uitstel kan worden herroepen wanneer zij nieuwe misdrijven plegen.

4. HERSTEL

Gelet op de tussengekomen regularisatievergunningen waarvan de uitvoering werd vastgesteld, is de herstellvordering zonder voorwerp.

|

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake
justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van _____ en _____,

OP STRAFGEBIED

1. _____

De rechtbank:

- verklaart eerste beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B, gepleegd in de verzwarende omstandigheid dat beklaagde aannemer is in grond- en betonwerken;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt eerste beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **16.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **2.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;
- verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.
- wijst eerste beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2. _____

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt tweede beklaagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **1.600,00 EURO**, zijnde een geldboete van **200,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens tweede beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;
- verleent tweede beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.
- wijst tweede beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

|

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van tweede beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt tweede beklagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

Kosten

De rechtbank veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **320,97 euro**.

HERSTEL

De rechtbank verklaart de herstellvordering van de burgemeester/gemeentelijk stedenbouwkundige inspecteur van de stad **zonder voorwerp**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

|

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **NEGENTIEN APRIL TWEEDUIZEND EENENTWINTIG** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituut-procureur des Konings
Met bijsland van grifrier